

מ"ת 22718/03/21 - מדינת ישראל נגד פואד משני, נאדר משני, מוחמד משני, סמייה משני

בית המשפט המחוזי בירושלים

מ"ת 22718-03-21 מדינת ישראל נ' משני (עציר)

מ"ת 22687-03-21 מדינת ישראל נ' משני

בפני כב' השופט אילן סלע

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

נגד

המבקשת

המשיבים

1. פואד משני (עציר)

2. נאדר משני (עציר)

3. מוחמד משני (עציר)

4. סמייה משני

כולם ע"י ב"כ עוה"ד אריאל הרמן וראפת עליאן

החלטה

בפני בקשה להורות על מעצרם של המשיבים 1-4 עד תום ההליכים המשפטיים כנגדם.

הרקע לבקשה וטענות הצדדים

1. משיבים 1 ו-4 הם בני זוג. משיב 1 יליד שנת 1949, בן 72 שנים (להלן: "המשיב"), ואשתו משיבה 4, ילידת שנת 1947, בת 74 (להלן: "המשיבה"). משיבים 2 ו-3 הם ילדיהם, משיב 2 בן 48 שנים ומשיב 3 בן 49 שנים.

2. למשיבים מיוחסות עבירות שונות של חבלה ופציעה בנסיבות שונות.

3. למשיב מיוחסות מספר עבירות של חבלה בכוונה מחמירה בצוותא, לפי סעיף 329(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק"), חלקן לפי סעיפים קטנים (2) ו-(6) וחלקן לפי סעיפים קטנים (1) ו-(2); עבירה של חבלה במזיד ברכב, לפי סעיף 413 לחוק; ועבירה של שיבוש מהלכי משפט לפי סעיף 244 לחוק.

4. גם למשיב 2, מיוחסות מספר עבירות של חבלה בכוונה מחמירה בצוותא לפי סעיף 239(א)(1) ו-(2) לחוק. זאת, לצד עבירה של ניסיון פציעה בנסיבות מחמירות בצוותא, לפי סעיף 334 לחוק בנסיבות סעיף 335(א)(1) ו-(2) לחוק; עבירה של החזקת אגרופן או סכין לפי סעיף 186 לחוק; עבירה של שיבוש מהלכי משפט ועבירה של הזיק לרכוש

במזיד לפי סעיף 452 לחוק.

5. למשיב 3, מיוחסות מספר עבירות של חבלה בכוונה מחמירה בצוותא, לפי סעיף 329(א)(1) ו-(2) לחוק; עבירה של ניסיון פציעה בנסיבות מחמירות; עבירה של שיבוש מהלכי משפט; עבירה של חבלה במזיד ברכב; ועבירה של היזק לרכוש במזיד.

6. למשיבה, מיוחסות מספר עבירות של חבלה בכוונה מחמירה לפי סעיף 329(א)(2) ו-(6) לחוק.

7. יצוין, כי המשיב הוא דודם של האחים סלאמה, וליד וראמי משני. מג'דולין משני היא אשתו של סלאמה והם הוריה של ל' (קטינה ילידת שנת 2010). כל אלו מתגוררים בסמיכות לביתם של משיבים 1 ו-4. על פי הנתען בכתב האישום, בין המשיב לבין סלאמה וליד וראמי קיים סכסוך על רקע טענת האחרונים כי המשיב גזל מהם קרקעות שסבם הוריש לאביהם.

8. כמפורט בכתב האישום, ביום 22.02.21, בשעה 17:08, נסע סלאמה ברכבו (להלן: "הרכב"), ועקב **תקלה התנגש** עם רכבו בקיר המצוי בסמוך לשער ביתם של משיבים 1 ו-4 (להלן: "המקום"). בהמשך, ניסה סלאמה לחלץ את רכבו מן המקום, ומשלא הצליח הגיע אחיו ראמי לסייע בידו.

9. לאחר מספר דקות, בשעה 17:12, יצאה המשיבה משער ביתה. בשלב זה, החל להתפתח דין ודברים בין המשיבה לסלאמה, כאשר **המשיבה קיללה את סלאמה**. ראמי שנכח במקום, ניסה להרגיע את הרוחות ולחלץ את רכבו של סלאמה. בהמשך, המשיבה **הרימה אגרטל בידה** ולאחר מכן הניחה אותו על הרצפה. סלאמה בתגובה, השליך **אבנים** לעברה של המשיבה. ראמי ניגש אל המשיבה בניסיון להרגיע את הרוחות, ואולם סלאמה השליך אבן גדולה נוספת לכיוונה של המשיבה. ראמי הרחיק את סלאמה מהמקום, בעוד **המשיבה המשיכה לקלל את סלאמה ואף ירקה לעברו ממרחק, מספר פעמים**. בחלוף מספר שניות, חזר ראמי אל הרכב ונכנס לתוכו בניסיון נוסף להזיזו מן המקום.

10. בשעה 17:14, הגיע המשיב לכיוון ביתו, כשהוא מחזיק בקבוק שבתוכו חומר לפתיחת סתימות והסרת חלודה (להלן: "הבקבוק"), המכיל חומצה הידרוכלורית בכמות גבוהה (להלן: "החומר"). המשיב התקרב אל הרכב, והכה בחלון הרכב באמצעות מקל הליכה שהיה בידו.

11. בעקבות מעשיו של המשיב חזר סלאמה אל המקום, רץ לעבר המשיב כאשר הוא מחזיק בידו **אגרטל** ריק. המשיב **פתח** את הבקבוק שבידו והתז לעברו של סלאמה את החומר. סלאמה התקרב אל המשיב והכה בו באמצעות האגרטל **בידו**. בשלב זה, החלו השניים להתקוטט כאשר **המשיב שפך על סלאמה פעם נוספת את החומר שבבקבוק**.

12. עוד נטען, כי **המשיב** עזב את הבקבוק ותפס את סלאמה בתנועת לפיתה בצווארו, כאשר ראמי נגש אל השניים וניסה להפריד ביניהם. ואולם, המשיב המשיך ללפות את סלאמה והצמידו אל הרכב. בשלב זה, נגשה המשיבה אל השלושה, הרימה את הבקבוק מהרצפה ושפכה את החומר שבתוכו על פניו של סלאמה, כאשר המשיב ממשיך ללפות את סלאמה בצווארו. בשלב זה, ניסה ראמי להרחיק את סלאמה מהמקום.

13. המשיב וסלאמה נפלו על הרצפה כשהמשיב נמצא מעל סלאמה. בשלב זה, נגשה המשיבה פעם נוספת לעברו של סלאמה, ושפכה את החומר פעם נוספת על פניו. במקביל, ניסה ראמי לחלץ את סלאמה מן המקום. במהלך האירוע נשפך מהחומר על המעיל אותו לבש ראמי וכן על ידו. מספר שניות לאחר מכן, חילץ ראמי את סלאמה והם התרחקו ממשיבים 1 ו-4. בשלב זה הגיעה למקום מנאל, אשתו של ראמי, והשלושה התרחקו ממשיבים 1 ו-4 ובקשו לעזוב את המקום. ואולם, המשיבה רצה לעברם כאשר הבקבוק בידה והתיזה לעברם את תוכנו.

14. עוד נטען בכתב האישום, כי בהמשך למתואר, נכנס המשיב לביתו, הצטייד במכוש, ויצא החוצה. או אז, בשעה 17:18 חזר סלאמה למקום והמשיבה התיזה שוב, את החומר לעברו. **סלאמה התקרב למשיבה וניסה להוציא את הבקבוק מידה. השניים נפלו על הרצפה.** או אז, התקרב המשיב לעבר סלאמה, כשהמכוש בידו והיכה אותו פעמיים באמצעות המכוש. זאת, כאשר ראמי מנסה להפריד בין סלאמה למשיב.

15. בשעה 17:19, הגיע למקום משיב 3 ברכבו. הוא ירד מרכבו כשהוא אוחז במוט ברזל, רץ לכיוון הרכב (של סלאמה) והניף את המוט על הרכב מספר פעמים. סמוך לאחר מכן, הגיע למקום אחיו, משיב 2. שני האחים, משיבים 2 ו-3 השליכו אבנים לעבר ביתו של סלאמה בעת שזה נמלט אליו. באותה העת שהו בבית מג'דולין מנאל והקטינה.

16. בשלב זה הגיע למקום וליד, אחיו של סלאמה. משיב 3 תפס אבן גדולה והשליך אותה לעבר וליד. האבן פגעה בידו וברגלו של וליד. משיב 3 המשיך במעשיו והשליך אבן נוספת לעבר וליד וזו פגעה בראשו. בד בבד, התקרב וליד לעבר משיב 3 כאשר הוא אוחז אגרטל מלא חול ושפך את תוכנו על ראשו. בהמשך, תקפו משיבים 1 ו-3 את וליד. המשיב הכה אותו בגבו באמצעות המכוש מספר פעמים, ואילו משיב 2 תקף אותו באמצעות סכין לעבר ראשו. בשלב זה, חזר ראמי למקום ומשיב 3 היכה אותו באמצעות המוט שבידו, בכתפו ובגבו.

17. בשעה 17:21 הגיע למקום אח נוסף של משיבים 2 ו-3, וידה כ-10 אבנים לעבר הבית. במקביל הכה משיב 3 בחלונות הרכב, באמצעות המוט, מספר רב של פעמים.

18. נטען גם, כי המשטרה שהגיעה למקום איתרה מצלמות אבטחה בביתם של המשיבים, אולם אלו העלימו את ה-DVR בדרך שאינה ידועה למבקשת.

19. לסיום נטען בכתב האישום, כי כתוצאה משפיכת החומר על ידי משיבים 1 ו-4, נגרמו לסלאמה כוויות בפניו וכן פגיעה דו צדדית בעיניים עם דה אפיצתלזציה של הקרניות. כמו כן נגרמה לו בצקת בחלל הפה ודרכי האוויר העליונות, כאשר עיקר הנזק בחלל האוראלי. כמו כן נגרם לו שבר זיז אחורי בחוליה T-7 בנוסף לשבר זעיר נוסף בזיז אחורי D-6.

בעת הגשת כתב האישום ובקשה זו למעצר המשיבים עד תום ההליכים, היה סלאמה מאושפז ביחידה לטיפול נמרץ כשהוא מורדם ומונשם וככל הנראה איבד את ראייתו. מפגיעות המכוש שהכה המשיב, נגרמו לסלאמה חבלות בגבו. כתוצאה ממעשיה של המשיבה נגרמו לראמי חבלות בידו. ממעשיהם של המשיבים כלפי וליד, נגרמו לו המטומה בראשו, חתך באורך 6 ס"מ ושפשוף שטחי במצח. כן נגרם לו חתך של 1 ס"מ בחזה ולצרציה בגב משמאל לקו האמצע. בנוסף, כתוצאה מזריקת האבנים של משיבים 2 ו-3 לעבר ביתו של סלאמה, נגרמו נזקים לחלונות הבית, ומג'דולין נפגעה מאבן בכתפה ומזגוגיות שפגעו בפניה. בתה הקטינה, ל", נפגעה אף היא מהתנפצות זגוגיות אלה. כתוצאה ממעשיהם של משיבים 1 ו-3 נגרם נזק לרכבו של סלאמה.

20. לטענת המבקשת, בידיה ראיות לכאורה להוכחת אשמתם של המשיבים. חומרת העבירות המיוחסות להם, כמו גם התנהגותם, מקימה עילה של מסוכנות. בפרט, נוכח האלימות החמורה אשר בוצעה על ידם בצוותא, כאשר הם מצוידים בנשק מסוכן, ונוכח התוצאות החמורות שנגרמו מהחומר ששפך המשיב על סלאמה. גם קיים יסוד סביר לחשש, כי אם ישוחררו המשיבים, הם יסכנו את ביטחונם של המתלוננים, שכניהם. בנסיבות אלו, אין בחלופת מעצר כדי לאיין את מסוכנותם של המשיבים.

21. יצוין, כי בניגוד למשיבים 1-3 העצורים בשלב זה, המשיבה שוחררה למעצר בית בביתה במסגרת דיון המעצר לצרכי חקירה (מ"י 9096-03-21) כשנקבעו ערבויות והפקדה על סך של 2,000 ₪. ערר שהגישה המבקשת על שחרורה של המשיבה (עמ"י 11228-03-21), נדחה. חרף העובדה כי המשיבה משוחררת מזה זמן, עתרה המבקשת להורות על מעצרה של המשיבה מאחורי סורג ובריח עד תום ההליכים המשפטיים כנגדה, ולחילופין להעתיק את מעצר הבית למקום מרוחק.

22. מנגד, ב"כ המשיבים טענו כי הראיות מלמדות דווקא כי המשיבים אך התגוננו כלפי מעשיו המאיימים והאלימים של סלאמה, כי גם אם קיימת מסוכנות היא מצויה ברף תחתון מאוד, וספק אם קיימת הצדקה למעצרו של המשיבים. הם הצביעו על כך שדווקא סלאמה משוחרר ללא כל תנאי וללא כל הגבלה.

הראיות

23. חומר הראיות הוגש לעיונו של בית המשפט, והוא למעשה כולל תיעוד של האירוע ממצלמות אבטחה שהיו מותקנות בבית משיבים 1 ו-4 ובביתו של סלאמה, לצד הודעות מעורבים ועדי ראיה.

24. אציין כבר עתה, כי צפייה חוזרת ונשנית בסרטונים מלמדת על אירוע שונה באופן משמעותי מזה המתואר בכתב האישום. תיאור האירוע בכתב האישום כה שונה מהנצפה בסרטונים עד שנדמה, כאילו המבקשת כלל לא צפתה בסרטונים בטרם הוגש כתב האישום.

25. אציין גם, כי הסרטונים כוללים שמע. הדוברים מדברים בשפה הערבית. תמלול לא הוגש. ב"כ המבקשת בדיונים שהתקיימו בפני (דיון אחד במסגרת עמ"י 14427-03-21 ועמ"י 14905-03-21, ושני דיונים במסגרת הליך זה) לא ידעו לומר מהו תוכן הדברים הנשמעים. על אף שהעניין הועלה עוד במסגרת הליך הערר על המעצר לצרכי חקירה

של המשיבים, המבקשת לא הצטיידה בתמלול. זאת, על אף שכאמור, הסרטון הינו הראייה המשמעותית ביותר שיש בידה, שלא לומר הראייה האובייקטיבית היחידה למה שהתרחש. בנסיבות אלו, אין לי אלא להתייחס לתיעוד הדברים שהוגש על ידי הסניגורים שתרגמו את תוכן הדברים (אם כי אין מדובר בתמלול של כל מילה). למקרא הדברים, ספק גדול בעיני, אם המבקשת אכן הייתה מודעת לתוכן הדברים בטרם ערכה את כתב האישום. חומרת הדברים מתעצמת נוכח העובדה כי כבר בדיון המעצר לצרכי חקירה (מ"י 9096-03-21) ציין בית המשפט (כב' השופט עדי בר טל), לאחר שצפה בסרטון המתעד את האירוע, את התנהגותו המאיימת של סלאמה העולה מהסרטון, אך הדבר לא זכה לתיעוד בנסיבות המפורטות בכתב האישום.

26. בהקשר זה יצוין, במאמר מוסגר, כי הסניגורים הציגו חומר שנמסר למשטרה, הכולל פרסומים שפורסמו ברשת האינטרנט, לטענתם, על ידי סלאמה עובר לאירוע. גם חומר זה לא תורגם על ידי המבקשת. לפי התרגום של הסניגורים מדובר באמירות דוגמת "מי שהכניס אותי לכלא... אני אראה לכם... עם מי אש", "נוריד אותם כולם" הלוואי וזה יצליח הלילה ותיפלו איתי". עם זאת, לא נתברר כלפי מי נאמרו הדברים, מתי נאמרו, ואם אכן סלאמה עומד מאחוריהם.

27. כאמור, צפיתי בסרטונים מספר פעמים. בסרטון ניתן לראות כי בשעה 17:08 מגיע סלאמה ברכבו נוסע לכיוון שער ביתם של משיבים 1 ו-2 ונעצר. לאחר עצירה הוא נוסע לאחור "לוקח תנופה" ועולה על העצים שהיו נטועים בחזית ביתם של משיבים 1 ו-4 בסמוך לגדר חצר הבית. אין מדובר ב"תקלה" או ב"התנגשות" כמתואר בכתב האישום, כי אם **במעשה מכוון** של סלאמה.

28. בהמשך, מנסה סלאמה לחזור לאחור ולחלץ את הרכב מעל גבי העצים ואינו מצליח. בשלב זה, ניתן לשמוע אותו צועק צעקות רמות, כשלפי התרגום (שנמסר כאמור על ידי הסניגורים) הוא מקלל את אלהים, קורא לעבר ביתו של המשיב "תרד יא אחו אל שרמוטה", "תורידו לי את אחו אל שרמוטה אני אזיין את אחותו", "פואד (המשיב - א.ס.) תפתח את הדלת שלך אני אגיע אליך, אני אזיין את אשתך ואביא ממנה ילדים ואחותך וילדיך". בהמשך, מגיע למקום אחיו של סלאמה, ראמי. לפי התרגום, אומר לו סלאמה: "אני רוצה את פואד וילדיו עכשיו". הוא ממשיך לקלל ואומר: פואד רד אלי".

29. בחלוף כארבע דקות, יוצאת המשיבה לחצר הבית. היא יוצאת מהשער, מרימה דלי שנמצא במקום ומניחה אותו במקומו. סלאמה, כך לפי התרגום פונה אליה, מקלל אותה ואומר לה: "תביאי את ילדיך, נזין אותם". הוא אומר לראמי כשהוא מצביע על המשיבה: "תראה את הזונה בת הזונה".

30. המתלונן אינו מסתפק בדברים. הוא מרים חפצים, ככל הנראה צמחים ועצים, מתחת לרכב ומשליך לעבר המשיבה. לאחר מכן, הוא מרים **סלע גדול** - לא אבן כפי שהדבר תואר בכתב האישום - ומשליך לעבר המשיבה. הסלע אינו פוגע במשיבה. לאחר מכן, רץ סלאמה לבית סמוך, **עוקר מהמקום פנס תאורה** ומשליך לעברה. הפנס חולף סנטימטרים בודדים מפניה. יצוין, כי בכתב האישום אין זכר לדבריו של סלאמה. אדרבה, נכתב כי המשיבה קיללה את סלאמה. למצער, בתרגום שהוגש לי אין תיעוד לכך. בשלב זה, מגיע למקום ראמי ומנסה להרגיע את סלאמה, תופס אותו ומרחיקו מהמקום לעבר ביתו של סלאמה.

31. בחלוף מספר דקות, בשעה 17:14, מגיע למקום המשיב כשהוא אוחז בשקית ונעזר במקל הליכה. הוא מתקרב לעבר הרכב של סלאמה ומכה ברכב במקל שבידו. או אז, מגיע סלאמה פעם נוספת למקום, **בריצה**, כשהוא אוחז בידו **עציץ ריק** - לא אגרטל כפי שנכתב בכתב האישום, כי אם עציץ גדול. בסרטון שצולם מביתו של סלאמה ניתן לראות כי סלאמה נטל עציץ גדול מחצר ביתו, רוקן את תכולתו ורץ עמו החוצה. סלאמה רץ לעבר המשיב ומשליך לעברו את העציץ. העציץ פוגע **בראשו**. לא בידו - כפי שנכתב בכתב האישום. בשעה שסלאמה רץ לעבר המשיב, המשיב הניף את ידיו לעברו. ביד אחת אחז במקלו וביד השני אחז בשקית שבתוכה הבקבוק. לפי התרגום, בשלב זה, קורא המשיב לסלאמה: "סלאמה, תפסיק. מה אתה עושה?" והוא מתחנן לסלאמה: "תפסיק". **אין בתיעוד זכר לנטען בכתב האישום, כי המשיב פתח את הבקבוק והתיז את תוכנו לעבר סלאמה.**

32. בשלב זה, לאחר השלכת העציץ על ידי סלאמה לעבר המשיב, סלאמה תוקף את המשיב והם מתגוששים. האמור בכתב האישום, כי המשיב אחז את סלאמה בתנועת לפיתה בצווארו, אינה מדויקת. מהסרטון עולה כי סלאמה הוא זה שתפס את המשיב, רק לאחר מכן כחלק מניסיון ההשתחררות של המשיב הוא אוחז בסלאמה. יש לזכור, כי המשיב כבן 72, בעוד סלאמה בן כ-30, וכי סלאמה הוא זה שרץ לעבר המשיב ותפס אותו.

33. או אז, התקרבה אליהם המשיבה, הרימה את הבקבוק שנשמט מידי בעלה ושפכה את התכולה לעבר סלאמה. סלאמה והמשיב נפלו על הכביש, או אז המשיבה המשיכה ושפכה את תכולת הבקבוק לעבר סלאמה. בהמשך, עולה בידי ראמי להרחיק את סלאמה מהמקום, לעבר ביתו.

34. חולפות מספר דקות. המשיב והמשיבה משוחחים בסמוך לביתם, ולאחר מכן נכנס המשיב לחצר הבית. בחלוף מספר דקות, נצפה המשיב יוצא משער חצר הבית כשהוא אוחז מכוש בידו. הוא ניגש אל הרכב של סלאמה וככל הנראה מבקש להכות בו. המשיבה פונה אליו, ולפי התרגום אומרת לו "תפסיק". המשיב אכן אינו מכה ברכב באמצעות המכוש.

35. בשלב זה שב ראמי אל הרכב ומשוחח עם המשיב. לפתע, מגיע סלאמה, **שוב בריצה לעבר המשיב והמשיבה. המשיבה שהבחינה בכך שופכת לעברו מהבקבוק. סלאמה אוחז בה, מושך אותה ומפילה אל הכביש. סלאמה נס לכיוון ביתו והמשיב רץ אחריו.**

36. **התיאור בכתב האישום כי סלאמה "חזר למקום והמשיבה התיזה שוב, את החומר לעברו, כשסלאמה אך התקרב למשיבה וניסה להוציא את הבקבוק מידה, והשניים נפלו על הרצפה", אינו תואם כלל ועיקר את הנצפה בסרטון, המלמד כאמור כי סלאמה הגיע בריצה לעבר המשיבה, אשר פעלה למנוע את הגעתו אליה. הם לא נפלו על הרצפה. המשיבה, אישה חולה בת 74, דודתו של סלאמה, נמשכה על ידי סאלמה והוטלה על ידו אל הכביש. בשלב זה חש המשיב לעבר סאלמה והכה אותו באמצעות המכוש שבידו.**

37. בהמשך הסרטון ניתן לראות, כי בחלוף מספר דקות מגיעים למקום משיבים 2 ו-3, בניהם של משיבים 1 ו-4. משיב 3 יוצא מרכבו עם מוט ברזל ותוך כדי צעקות רמות חובט ברכב של סלאמה והולך לעבר ביתו של סלאמה.

38. בשלב זה, בסרטון שצולם מהמצלמה בביתו של סלאמה, ניתן לראות כי משיב 3 נכנס עם מוט הברזל לחצר ביתו של סלאמה ומכה בעצבים עם המוט בגדר. לאחר מכן הוא יוצא ושב לחצר ללא המוט ונכנס לתוך ביתו של סלאמה, כשהוא יוצא משדה הראייה של המצלמה. בשלב זה, גם מגיע המשיב עם המכוש, אך הוא אינו נכנס לביתו של סלאמה ונעמד בחצר. בהמשך, ניתן לראות את משיב 3 משליך אבנים לעבר ביתו של סלאמה. וליד יוצא מהבית עם עציץ ורוד רץ לעברו של משיב 3 ומטיח בו את העציץ. בשלב זה של המאבק בין וליד ומשיב 3, מגיע למקום המשיב, ומכה בוליד מספר מכות באמצעות המכוש.

39. תיארתי בפרוטרוט את הנצפה בסרטון, המתעד את החלק הראשון של האירוע, שכן כאמור, הוא מציג תמונה שונה לחלוטין מהמתואר בכתב האישום.

40. באשר לחלק השני של האירוע, המתרחש ליד ביתו של סלאמה, הסרטון המתעד חלק זה אינו מתעד את המתואר בכתב האישום, שכן לפי הטענה הדבר נעשה מחוץ לשדה הראייה של המצלמה. ניתן לראות ידיו אבנים כלפי הבית, אך קשה לזהות את המיידים. אם כי, משיב 3 הודה בחקירתו בידי האבנים לעבר הבית של סלאמה ובהכאה במוט ברכבו של סלאמה. ניתן גם לראות את המשיב מגיע למקום עם המכוש, ובהמשך ניתן גם לראות את וליד יוצא מהבית עם עציץ ורוד ורץ החוצה לעבר המשיבים.

41. הטענה בדבר דקירתו של וליד על ידי משיב 2 אינה נתמכת בסרטונים, כי אם בעדויותיהם של בני משפחתו של סלאמה.

42. כך, אחיו של סלאמה, ראמי, מספר בעדותו במשטרה כי הבחין במשיב מכה את וליד בראשו ובגבו באמצעות גרזן, ובמשיב 2 דוקר את וליד בגב באמצעות סכין "בגודל של מקלדת מחשב". משיב 3 גם הכה אותו בגבו באמצעות אלה מתקפלת כאשר ניסה לחלץ את וליד. בהמשך, משיבים 2 ו-3 השליכו אבנים לעבר ביתו ונפצו את כל החלונות. אבן אחת פגעה באשתו של סלאמה.

43. גם וליד סיפר במשטרה, כי משיב 3 השליך אבנים לעבר ביתו. גם הוא סיפר כי המשיב תקף אותו בגרזן ומשיב 2 דקר אותו בסכין בארוך של כ-25 ס"מ.

44. עדות דומה נשמעה מפיה של מנאל, אשתו של ראמי, במשטרה, וגם מפיה של מג'דולין, אשתו של סלאמה במשטרה.

דין והכרעה

45. הסרטונים מלמדים אפוא, כי מי שהחל את האירוע היה סלאמה, שהשחית בכוונה תחילה את הצמחייה שבכניסה לביתם של המשיבים, תוך שהוא דורס אותם ברכבו בכוונה. לאחר מכן הוא מקלל ומאיים על בני משפחת המשיבים. בהמשך הוא מיידה סלע ופנס גדול לעבר המשיבה. עד שלב זה איש מהמשיבים לא נקט אלימות כלשהי כלפיו

או כלפי רכשו. בשלב זה, המשיב חובט במקל ברכבו של סלאמה. לא ניתן לדעת מה הנזק שנגרם מכך, אם נגרם. גם בשלב זה לא ננקטה כל אלימות על ידי המשיבים. ושוב, סלאמה הוא החוזר בריצה ומשליך עציץ לראשו של המשיב ותוקף אותו בידיו. רק בשלב זה כשסלאמה אוחז במשיב, מתערבת המשיבה ושופכת את החומר לעצור את תקיפת בעלה. בהמשך, יוצא המשיב עם מכוש. לא ניתן ללמוד כי הוא יצא על מנת לתקוף בעזרתו. ייתכן בהחלטה שיצא כדי לעקור את הצמחייה שמתחת לרכב של סלאמה כדי לאפשר את יציאתו משם. הוא לא מכה באמצעות המכוש, לא ברכב ולא בסלאמה. רק כאשר סלאמה מגיע שוב בריצה ותוקף את המשיבה, ומפילה בכוח על הכביש, מגיב המשיב ומכה את סלאמה באמצעות המכוש. בהמשך ניתן לראות אותו מכה בוליד שעה שזה משליך עציץ על משיב 3 ומתעמת איתו. עד לחלק זה של האירוע, קשה לומר שהמסוכנות הנשקפת מהמשיבים היא חמורה. גם אם לא עומדת להם ההגנה העצמית על כל מעשיהם, ברי כיהם רק הגיבו לאלימות שהופנתה כנגדם על ידי סאלמה.

46. באשר למשיבים 2 ו-3, הסרטונים מלמדים כי משיב 3 היכה במוט ברזל ברכב של סלאמה, בגדר חצרו, ולאחר מכן יידה אבנים לעבר ביתו של סלאמה. לדקירות המיוחסות למשיב 2 אין תיעוד בסרטונים.

47. אכן, לכאורה, קיימות עדויות של מספר עדים למעשים אלימים של המשיבים כלפי סאלמה ווליד, וכלפי רכבו וביתו של סלאמה.

48. ואולם, על אף שכלל, בשלב בחינת התשתית הראייתית לא יידרש בית המשפט לטענות הנוגעות למהימנות או למשקל הראיות, אלא במקרים חריגים, הרי שבפנינו דוגמה מובהקת למקרה חריג שכזה - מקרה בו חומר הראיות מגלה על פניו סתירות או פירוט מהותיות המלמדות על חולשה בולטת בתשתית הראייתית (ראו: בש"פ 7362/15 **פלואני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 1.12.15); בש"פ 9896/16 **מחיסן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 10.01.17)).

49. יש צדק של ממש בטענת הסניגורים, כי הודעתו של ראמי במשטרה, ביום 24.02.21, אינה עולה בקנה אחד עם הסרטון. למעשה, הוא ביקש להמעיט בחלקו של אחיו סלאמה באירוע והטיל את כל האחריות לעבר המשיבים, כשבין היתר הוא תאר אירועים הנסתרים באופן מפורש מהסרטון. כך למשל, הוא לא ידע לומר כיצד נפגע המשיב באירוע. זאת, כאשר בסרטון עצמו ניתן לראות כי ראמי ראה אירוע אחר מזה שהוא מספר עליו בחקירה. הוא נכח בעת הגעתו של סאלמה בריצה לעבר המשיב והשלכת העציץ לראשו של המשיב. הוא עצמו ניסה להפריד ולהרחיק את סלאמה שתקף את המשיב. המשטרה עצמה הבחינה בקושי שבגרסתו, ולאחר שהגיע לידה הסרטון היא שבה וחקרה את ראמי, בימים 4.03.21 ו-7.03.21, ועימתה אותו עם הנצפה בסרטון.

50. גם וליד מספר בחקירתו במשטרה אודות האירוע של שפיכת החומר, כאשר בסרטון רואים כי בשלב זה הוא כלל לא נכח במקום. למעשה, הוא עצמו הודה בהמשך חקירתו במשטרה, כי כלל לא היה עד לאירוע זה, למרות שסיפר אודותיו בהרחבה ובפרטי פרטים. מה שמלמד על תיאום גרסאות בין העדים לאירוע.

51. תיאום זה גם עולה מהודעתה של מנאל במשטרה. יתרה מזאת, בעדותה של מנאל היא סיפרה כי הבחינה

במשיבה אוחזת בידה בבקבוק עוד בטרם הגיע בעלה, המשיב, למקום. עובדה זו נשללת לחלוטין מהסרטון. מה גם, שבסרטון מנאל אינה נצפית במקום בשלב זה והיא מגיעה רק לאחר מכן. לפי עדותה, כשהמשיב הגיע למקום, הוא ניסה למשוך את סלאמה דרך חלון הרכב, טענה מופרכת העומדת בסתירה מוחלטת לסרטון, שכן בעת הגעת המשיב למקום, סלאמה היה ליד ביתו שלו.

52. כאשר מוצא בית משפט, שמדובר בסתירות ברורות המאיינות את התכנות האשמה, עשוי הדבר להוביל לעיתים למסקנה כי אין הצדקה למעצר, או שיש מקום להורות על חלופה (בש"פ 143/15 **אבו עסב נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 24.02.15); בש"פ 4596/17 **טורי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 2.07.17)). ברי, כי כך הוא במקרה זה.

53. משעה שעדויותיהם של ראמי, וליד ושאר בני המשפחה עומדים בסתירה מהותית לעולה מהסרטון, יש בכך כדי להשליך על מהימנות גרסתם, והגם שאין לקבוע מסמרות בעניין זה בשלב זה, יש בכך להוות כרסום משמעותי ביותר בראיות בכל הנוגע לחלק השני של האירוע, זה שהתרחש ליד ביתו של סלאמה. כאמור, כמעט כל בני משפחתו של סלאמה סיפרו בפירוט אודות חלקו הראשון של האירוע, שפיכת החומר, על ידי המשיב והמשיבה, כשהם כלל לא נכחו במקום, כפי שעולה מהסרטון, וכפי שחלקם אישרו בעצמם - וגם בכך יש כדי לכרסם באופן משמעותי בראיות. גם התייעוד הרפואי, המלמד כי וליד הגיע לבית החולים ואובחן עם המטומה תת עורית בראש, חתך של כ-6 ס"מ בראש ושפשוף שטחי במצח. בנוסף, חתך של כסנטימטר אחד בבית חזה אחורי שמאלי, תואם רק באופן חלקי את הנתען בקשר לאלימות כלפיו - בדבר מספר דקירות בגבו. זאת גם מבלי להידרש לשאלה כיצד נגרמו חבלות אלו.

54. שעה שבחינת חומר הראיות מעוררת ספק וסתירות, ייטה בית המשפט להעדיף חלופת מעצר (בש"פ 7465/15 **אבו עסב נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 12.11.15)). כאמור, כך הוא במקרה שבפני.

55. אכן, אפשר שלא תעמוד למשיבים ההגנה הקבועה בסעיף 34' לחוק - הגנה עצמית, לכל מעשיהם באירוע. אפשר שהיה עליהם לנהוג אחרת, ובשלב מסוים של האירוע לסגת לביתם ולהתקשר למשטרה. דבר זה עתיד להתברר בהליך העיקרי. ברם, לא ניתן להשלים עם ההתעלמות המוחלטת, הן בכתב האישום והן בטיעונים במסגרת הבקשה למעצר עד תום ההליכים, מכל מעשיו התוקפניים והחמורים של סלאמה, כפי שעולה בסרטון. בכלל זה, דבריו הנשמעים לאורכו, ובכלל זה, העובדה כי הוא זה שהחל את האירוע, בנסיעה מכוונת ברכבו, האיומים הנשמעים מפיו, הסלע הגדול ופנס התאורה שעקר ממקומו והשליך על המשיבה, שאך בנס לא קיפחו את חייה. גם בהמשך, סלאמה הוא זה ששב למקום בריצה כשניתן להבין כי הוא מתכוון לשוב ולתקוף את זוג הקשישים.

56. יש לזכור, כי התנאי הראשון הנדרש, לפי הוראת סעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: "חוק המעצרים"), לצורך קביעה שיש להורות על מעצרו של נאשם עד לתום ההליכים המשפטיים כנגדו, הוא קיומן של ראיות לכאורה, לאמור, קיומו של סיכוי סביר שחומר הראיות המצוי בתיק יוביל להרשעת הנאשם. במקרה זה, נוכח האמור, כבר בשאלת הראיות לכאורה, מדובר בראיות בעייתיות מאוד, שמצדיקות, למצער, שחרור לחלופה.

57. האמור, גם משפיע על שאלת קיומה של עילת מעצר. ויובהר. אכן, העבירות המיוחסות למשיבים מקימות חזקה סטטוטורית לקיומה של עילת מסוכנות, בהתאם להוראת סעיף 21(א)(1)(ג)(4) לחוק המעצרים. ברם, צודקים הסניגורים, כי מדובר בחזקה הניתנת לסתירה. יש לבחון, האם הראיות המלמדות על ביצוע המעשים המיוחסים למשיבים, בנסיבות בהן הם מיוחסים להם, מקימות עילה של מסוכנות, המצדיקה את מעצרם עד תום ההליכים המשפטיים כנגדם.

58. הצפייה בסרטונים מלמדת כי המשיבים הגיבו לאליומות קשה, פיזית ומילולית שהופנתה כלפי משיבים 1 ו-4. כאמור, גם אם בסופו של יום יתברר כי תגובתם לא הייתה מידתית, או שהיה עליהם לסגת מהמקום ולהתקשר למשטרה, בפרט בהתייחס למעשיו של המשיב בחלק השני של האירוע - הכאת וליד במכוש, שעה שזה התגושש עם בנו, משיב 3, יש בנסיבות של האירוע לומר שהמסוכנות הנשקפת מהמשיבים, בוודאי ממשיבים 1 ו-4 אינה גבוהה. ב"כ המבקשת ביקשה לתת משקל של ממש לתוצאת שפיכת החומר על סלאמה. ואולם, לא רק שבעניין זה כאמור, הסרטון מלמד כי רק המשיבה הייתה שותפה למעשה זה, אלא שעל אף שאין מחלוקת שתוצאת שפיכת החומר הייתה קשה, בתוצאה כשלעצמה אין כדי ללמד על מסוכנות המשיבים, כאשר בוחנים את התמונה בשלמותה כפי שעולה בבירור מתוך הסרטונים.

59. באשר למשיבים 2 ו-3. אכן, אלו הצטרפו לאירוע בשלב מאוחר יותר. לגביהם טענה להגנה עצמית מורכבת יותר, וקשה יותר לקבלה. אם כי כאמור, העבירות המיוחסות למשיבים אלו, נתמכות בראיות בעיתיות - עדויות בני משפחתו של סלאמה, עדויות בעיתיות, שכן התייחסותם של עדים אלו לחלק הראשון עולה עומדת בסתירה לנצפה בסרטון.

60. אין להטיל הגבלות משמעותיות על חירותו של נאשם המשוחרר ממעצר בתנאים, מקום שבו עוצמת הראיות לכאורה בדבר מעורבותו בעבירות המיוחסות לו חלשה. כזה הוא המקרה דנן.

61. על כל זאת יצוין, כי משיבים 2 ו-3 נחקרו לאחר האירוע ושחררו לבתיהם. רק בחלוף כשבוע הם זומנו שוב לחקירה ואז נעצרו. בדומה, גם המשיב שוחרר למספר ימים רק לאחר מכן זומן שוב לחקירה ונעצר. כאמור, המשיבה, מתחילה, שוחררה למעצר בית, כשלמעשה התוצאה החמורה ביותר של האירוע, היא תוצאה של מעשיה. זאת, הן לנוכח העובדה כי היא נפגעה באירוע ואושפזה מיד לאחריו, והן לנוכח התרשמות בית המשפט (כב' השופטת עדי בר טל) מהסרטון כי מעשיה באו בתגובה למעשיו המאיימים של סלאמה.

62. גם בכך יש כדי להצדיק את שחרורם של המשיבים לחלופת מעצר. ככלל, נדרשות נסיבות בעלות משקל להשיב אדם משוחרר למעצר (ראו למשל: בש"פ 3730/14 **מדינת ישראל נ' דוויק** (פורסם בנבו, 5.06.14)). במקרה זה, משיבים 1-3 אמנם עצורים בשלב זה. ברם, אחד הטעמים להלכה האמורה הוא, כי במצב דברים זה "הוכיח" הנאשם לכאורה כי רמת מסוכנותו איננה מצדיקה את מעצרו (ראו: בש"פ 8658/12 **ברנס נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 6.12.12)). מצב דברים זה מתקיים גם במקרה זה, שעה שהמשיבים שוחררו לביתם, שהו בו כשבוע עד שנעצרו, ולא הסלימו את המצב מול משפחתו של סלאמה. הוא עצמו היה מאושפז באותה עת, אך שאר בני משפחתו שנטלו חלק באירוע, בצורה כזו או אחרת, היו בבתייהם.

63. תנאי בסיסי לחלופת מעצר היא מידת האמון שבית המשפט רוחש לנאשם כי יקיים את תנאי החלופה (ראו: בש"פ 2587/17 **מדינת ישראל נ' בן אבו** (פורסם בנבו, 27.03.17). האפשרות לתת אמון בנאשם נבחנת על רקע מכלול נתונים ושיקולים. בין היתר, חומרת העבירות בנסיבות ביצוען, הסיכון לציבור או למתלונן הנלמד מהביצוע המיוחס לנאשם, עברו הפלילי של הנאשם, והפרת אמון מצדו של הנאשם בעבר או אי עמידתו בעבר בתנאים שהוטלו עליו (בש"פ 258/717 בעניין **בן אבו**).

64. במקרה זה, נסיבות ביצוע העבירות, העדר עבר פלילי של מי מהמשיבים, העובדה כי הם היו משוחררים תקופה לא מבוטלת לאחר האירוע מצדיקים שחרור לחלופת מעצר, כבר בשלב זה, מבלי צורך לקבל תסקיר.

65. בשולי עניין זה אציין, כי למשיבים מיוחסת גם עבירה של שיבוש מהלכי משפט. הראיות ביחס לטענת השיבוש מבוססות אך על דו"ח פעולה של השוטר אריה סלומון שהגיע למקום ומצא כי האוגר בבית המשיבים פורק. לזהותו של מי שפרק אין כל ראיה. בשלב זה של ההליך, איני סבור כי הטענה לשיבוש מצדיקה את מעצרו של מי מהמשיבים. בסופו של יום, המשיבים הם אלו שהביאו את הסרטונים למשטרה.

66. אציין, כי התרשמתי מהמפקחים המוצעים, כי הם יוכלו לפקח כנדרש על המשיבים שלא יפרו את תנאי השחרור. מדובר באנשים נורמטיביים, נעדרי עבר פלילי, המבינים היטב את משמעות תפקיד הפיקוח.

67. אכן, התלבטתי לא מעט בשאלה האם נכון לקבוע חלופת מעצר של המשיבים בביתם או בבית אחר שהמשפחה העמידה לשם כך. ביסוד ההתלבטות, חוסר השוויון והעדר הצדק, הזועק במקרה זה, בכך, שסלאמה חרף התנהלותו באירוע, כמפורט לעיל, מסתובב חופשי ללא הגבלה כלשהי. אכן, בתחילה הוא אושפז, אך בדיון התברר כי יום קודם לכן, ביום 10.03.21, הוא שוחרר, לאחר שמצבו השתפר באופן ניכר. גם אז הוא לא נעצר כי אם זומן לחקירה באזהרה. רק ביום 16.03.21 הוא נחקר ולאחר חקירתו שוחרר. בהודעת ב"כ המבקשת לא נאמר דבר על תנאי שחרורו, וההנחה היא אפוא, כי הוא שוחרר ללא כל תנאי. זאת, חרף העולה בבירור מהסרטון ביחס אליו. בניגוד למשיב אשר הגיע למקום באקראי עם הבקבוק, ולא נטען כי הוא ידע על האירוע והצטייד עם הבקבוק בכוונת תחילה, לא יכולה להיות מחלוקת, כי סלאמה איים על המשיבים, השליך סלע גדול ופנס גינה שעקר בכעסו לעבר המשיבה שאך בנס לא פגעו בה, ובהמשך הצטייד בעציץ גדול שהשליך לעבר ראשו של המשיב, שאך בנס לא גרם לו חבלה קשה, ושוב המשיך ותקף הן את המשיב והן את המשיבה, שניהם קשישים, בני למעלה משבעים. אכן, משיב 3 השליך אבנים לעבר הבית, אין בראיות כדי ללמד כי דווקא האבנים שהושלכו על ידו פגעו בחלונות או גרמו נזק. אדרבה, ניתן לשמוע כי דווקא אבנים שהשליך אחר שהיה במקום, פגעו בבית. כך או כך מדובר באבנים קטנות ביחס לסלע ופנס הגינה שהשליך סלאמה, לא לעבר בית כי אם לעבר המשיבה. למעשה, גם במבחן התוצאה, לו המבקשת מייחסת חשיבות מכרעת, יש לציין כי המשיבה הייתה מאושפזת תקופה לא קצרה לאחר האירוע, ומהדיון האחרון, ממנו פונתה לבית החולים היא עדיין מאושפזת.

68. וליד, אשר גם נטל חלק באירוע, ולגביו קיימת ראיה אובייקטיבית של השלכת אגרטל, נחקר באזהרה ושוחרר. בית המשפט חזר לא פעם על הנזקים הגלומים באכיפה בלתי שוויונית. כך נאמר כי: "אין לך גורם הרסני יותר לחברה מאשר תחושת בניה ובנותיה כי נוהגים בהם איפה ואיפה. תחושת חוסר השוויון היא מהקשה שבתחושות. היא פוגעת

בכוחות המאחדים את החברה" (בג"ץ 953/87 פורז נ' ראש עיריית תל אביב יפו, פ"ד מב(2) 309, 332 (1988)). במקרה זה חוסר השוויון זועק פי כמה, נוכח העולה מהצפייה בסרטון.

69. גם מעצר בית מטיל מגבלה לא מבוטלת על חירותו של אדם שאין להקל בה ראש. המבקשת לא נתנה תשובה המניחה את הדעת מדוע סלאמה אשר הוא זה שפתח את האירוע, ונהג בו כפי שפורט, יהלך חופשי, ודווקא המשיבים, בפרט בשים לב לכל האמור והנצפה בסרטון, יורחקו מבתיים. ההסבר כי סלאמה היה מאושפז במצב קשה לאחר האירוע, אין בו כדי מזור לחוסר השוויון, שעה שכנגד המשיבה, שכפי שעולה מהסרטון אך פעלה להציל את בעלה מיד מכה, ידעה המבקשת לבקש מבית המשפט צו מעצר בהיותה מאושפזת בטיפול נמרץ, לאחר שבאירוע עברה אירוע לבבי והיה חשש גם לכך שעברה אירוע מוחי.

סיכום

70. בסופו של יום, בכל הנוגע למשיבה 1 ו-4 איני סבור כי קיימת הצדקה כלשהי להרחקתם מביתם. כאמור, הסרטון מלמד כי הם פעלו כתגובה למעשי סלאמה. גם אם חרגו מהמותר - דבר שעתיד להתברר בהליך העיקרי - המסוכנות הנשקפת מהם נמוכה מאוד, אם בכלל. כאמור, המשיבה היא זו שמעשיה הם אלו שהביאו את התוצאה החמורה באירוע, שכן היא - ולא המשיב - שפכה את החומר על סלאמה. לפי עמדת המבקשת, שטענה בפני כי היא בוחנת את המעשים בהתאם לתוצאות - המעשים של המשיבה הם החמורים ביותר. למרות זאת, היא לא שהתה במעצר ולו יום אחד, והיא שוחררה לביתה על ידי בית משפט השלום, אף ללא פיקוח. ערר שהוגש על ידי המבקשת בעניין זה, נדחה, כאמור. בנסיבות אלו, אין מקום להורות על החמרת המעצר בשלב זה, בוודאי בשים לב לכל האמור.

71. גם המסוכנות הנשקפת מהמשיב אינה גבוהה כלל ועיקר. בניגוד לנטען בכתב האישום, לא הוא זה ששפך את החומר על סלאמה, והוא פעל כתגובה למעשי סלאמה, ולהגנת אשתו. אכן, לא היה מקום לחבטה ברכב, ושאלת השימוש במכוש בשלב מאוחר יותר, עתידה להתברר בהליך העיקרי, אפשר גם שלא היה מקום לעשות שימוש במכוש, וגם דבר זה עתיד להתברר בשעה הראויה לכך. ברם, גם מעשים אלו נעשו כתגובה למעשי סלאמה, בכלל זה הטחת אשתו בכוח אל הכביש, ולמעשי וליד שתקף את בנו, משיב 3. גם אם היה עליו לנהוג אחרת, אין בכך כדי להצדיק את הרחקתו מביתו. זאת, גם מבלי להתייחס בהקשר זה, שוב, לעובדה כי סאלמה מסתובב חופשי. שוב יש להזכיר, כי מדובר במשיבים בני למעלה משבעים, שאינם בקו הבריאות, נעדרי עבר פלילי. בסרטון ניתן לראות כי ראמי מצליח לדבר עם המשיב בצורה ראויה, וכי ראמי דואג דווקא להרגיע את אחיו, סלאמה ולהרחיק אותו ממשיבים אלו.

72. באשר למשיבים 2 ו-3. אלו הגיעו בשלב מאוחר של האירוע. במעשיהם קשה לראות מעשי הגנה. גם עניין זה עתיד להתברר בהליך העיקרי. עם זאת, כאמור, ביחס למעשים המיוחסים להם קיים כרסום משמעותי בראיות. הראיות כנגדם מבוססים אך על הודעות בני משפחתו של סלאמה, שכאמור, מדובר בעדויות הסותרות את העולה מהסרטונים ביחס לחלק הראשון של האירוע, ובשים לב לתיאום הגרסאות העולה מהודעותיהם. בסופו של יום, אין להורות על מעצרים של משיבים אלו. בוודאי שאין לנהוג איפה ואיפה באופן כה משמעותי. אני סבור - וגם זאת לא בלי היסוס - כי כן יש להורות על הותרת משיבים אלו במעצר בית, רחוק מבית הוריהם, הסמוך לביתו של סלאמה, גם אם במידת מה וגם אם לתקופה קצרה ותחת פיקוח. כאמור, התרשמתי מיכולתם של המפקחים שהתייצבו בבית המשפט לעמוד במלאכת הפיקוח. בחלוף תקופה קצרה, ובמידה ולא יהיו במהלך תקופה זו הפרות ולא תהיה הסלמה, ישהו המשיבים במעצר

בית בבתייהם שלהם ללא פיקוח עד לתום ההליכים המשפטיים כנגדם.

73. בשים לב לכל האמור אני מורה על שחרור המשיבים בתנאים הבאים:

1. המשיבים 1 ו- 4 ישהו במעצר בית מלא בביתם שבדרך שועפט סמטה 3 ירושלים, עד תום ההליכים המשפטיים כנגדם.

2. המשיב יחתום על התחייבות עצמית בסך של 10,000 ₪, יחתים ערב צד ג' בסכום דומה, ויפקיד סך של 5,000 ₪.

3. באשר למשיבה - תנאי ההפקדה, ההתחייבות העצמית והערבויות, שנקבעו במסגרת ההחלטה במ"י 9096-03-21 ימשיכו לעמוד בתוקפם.

4. המשיבים 2 ו-3 ישהו במעצר בית מלא בדירה שבדרך ענתה 10, עד ליום 11.04.21. בכל עת ישהו בדירה אחד מהמפקחים הבאים: מר מאזן משני ת.ז. 034866780, גב' עביר משני ת.ז. 02828165, ומר פטריק פול מארק ת.ז. 086941143.

5. ככל שלא יופרו התנאים עד למועד האמור, אזי מיום 12.04.21 ישהו המשיבים במעצר בית בבתייהם: משיב 2 בביתו ברח' אלקעקה 5 שועפט, ומשיב 3 בביתו שבדרך שועפט סמטה 3, וזאת עד לתום ההליכים המשפטיים כנגדם.

6. כל אחד מהמשיבים 2-3 יחתום על התחייבות עצמית בסך של 15,000 ₪.

7. כל אחד מהמשיבים 2-3 יפקיד סך של 7,000 ₪.

8. כל אחד מהמפקחים יחתום על ערבות בסך של 15,000 ₪.

9. נאסר על כלל המבקשים ליצור קשר, ישיר או עקיף, עם מי מהמעורבים באירוע מושא כתב האישום, בני משפחתו הקרובה של סלאמה, למשך 120 יום.

זכות ערר כדין.

ניתנה היום, ה' ניסן תשפ"א, 18 מרץ 2021, במעמד הצדדים.